

BEROEPSBELANGEN

DE STRIJD TEGEN DE ONBEVOEGDHEID

---

1. *Uit het Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde:*

Inlichtingen inzake de bevoegdheid
van den tandtechnicus.

Aan de leden.

Het hoofdbestuur der Nederlandsche maatschappij tot bevordering der geneeskunst acht publicatie gewenscht van onderstaande mededeeling, die het dankt aan een advies, gegeven door den secretaris der Nederl. maatschappij tot bevordering der tandheelkunde, en aan een opmerking dienaangaande van de Centrale commissie voor de beroepsbelangen onzer maatschappij.

*De secretaris-penningmeester der
Ned. maatschappij tot bev. der geneeskunst:*
Dr. H. J. W. DROOGLEEVER FORTUYN.

Amsterdam, 17 Mei 1923.

Volgens de Nederlandsche wet is het een ieder verboden de tandheelkunde uit te oefenen, behalve hun, die aan een Nederlandsche Universiteit het diploma van arts of van tandarts hebben verworven; ieder ander is onbevoegd.

Onder uitoefening van de tandheelkunde is volgens vaststaande juris prudentie (laatstelijk arrest H. R. 9 Febr. 1920, N. J. 1920, bladz. 221) in de wet van 24 Juni 1876, houdende regeling van de voorwaarden tot verkrijging der afzonderlijke bevoegdheid tot uitoefening der tandheelkunde en van de uitoefening dier kunst, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 Nov. 1919 (zie Nederlandsche

Staatswetten, editie Schuurman en Jordens, No. 25, 12de druk, bladz. 40) te verstaan: iedere tandheelkundige verrichting in den mond van den patiënt en op chirurgisch en op conserveerend en op orthodontisch en op tandprothetisch gebied.

In Duitschland is een dentist, die daar het staatsexamen heeft afgelegd, niet gelijk te stellen met een Zahnarzt. Het is hem niet geoorloofd in Nederland, ook niet in een grensgemeente, praktijk uit te oefenen.

Het uitoefenen der tandheelkunde onder toezicht van een bevoegde (Hollandsch arts of tandarts) is den onbevoegde verboden, zelfs al zouden de verrichtingen geschieden op indicatie en onder leiding van dien bevoegde; evenzeer verboden als den niet-arts om op indicatie en onder leiding van een chirurg een operatie te doen. Elke verrichting in de mondholte door een tandtechnicus is een overtreding. Het begunstigen dier overtreding, door haar onder *werkelijk* of *beweerd* toezicht te nemen, is een handeling, die, zij er ook een gradueel verschil, in wezen gelijk is aan het „dekken”, van kwakzalverij en die onvereinigbaar moet worden geacht met het lidmaatschap onzer maatschappij. In Engeland zou zulk een handeling gestraft worden met schrapping uit het register der bevoegde artsen. Het doet er niet toe, of het al of niet wenschelijk kan worden geacht, met het oog op de behoeften van het publiek en de belangen der technici, aan hun bevoegdheid een zekere uitbreiding te geven; reeds op dit oogenblik geldt de bestaande wet, zooals die door den Hoogen Raad is uitgelegd en staat het geen arts vrij, die wet te helpen ontduiken.

2. Uit de „*Verlagen en Mededeelingen betreffende de Volksgezondheid*” van Mei 1923:

TANDTECHNICI.

In een tweetal verzoekschriften, één aan den Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid van 15 Januari 1923 en één aan den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen d.d. 19 Juni 1922, waarbij was gevoegd een concept-wetsvoorstel, werd door de Nederlandsche Tandtechnische Vereeniging gevraagd om een van Staatswege in te stellen opleiding en examen benevens eene wijziging van de wet van 25 December 1878 (Stbl. No. 222), gewijzigd laastelijk bij de wet van